

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213208784
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6213208784.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: Profi Credit Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, proti povinnému: L. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 2 006,32 Eur s prisl. a trov exekúcie, vedenej pod sp. zn. EX 795/13 súdnou exekútkou JUDr. Júliou Kubjatkovou, Exekútorský úrad so sídlom Nám. M. R. Štefánika 44, 977 01 Brezno, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 9Er/935/2013-16 zo dňa 23. októbra 2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 9Er/935/2013-16 zo dňa 23. októbra 2013 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej aj „exekučný súd“) napadnutým uznesením č.k. 9Er/935/2013-16 zo dňa 23. októbra 2013 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Rozhodol tak po zistení, že oprávnený a povinný uzavreli dňa 14.10.2011 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 1 140,- Eur. Poskytnutý úver aj so zmluvnou odmenou sa povinný zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 85,15 Eur, pričom celková čiastka, ktorú musí povinný zaplatiť, je 3 065,40 Eur. Ročná úroková sadzba úveru bola 70,02%. Exekučný súd ďalej uviedol, že nakoľko si povinný neplnil riadne svoje povinnosti zo Zmluvy o RÚ a bol v omeškaní so splácaním pôžičky, oprávnený podal u rozhodcu žalobu. Exekučný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo 26/2011, podľa ktorého zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“) a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Exekučný súd ďalej uviedol, že neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Exekučný súd zistil, že v predmetnej veci oprávnený a povinný uzavreli dňa 14.10.2011 Zmluvu o revolvingovom úvere, pričom ročná úroková sadzba úveru bola 70,02 %. Podľa exekučného súdu úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi v zmluve podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto možno vyvodit' neplatnosť takéhoto dojednania pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Exekučný súd poukázal na štatistiku vedenú Národnou bankou Slovenska, v zmysle ktorej priemerná výška úrokovej sadzby pre spotrebiteľské úvery od 1 do 5 rokov v mesiaci október 2011 sa pohybovala vo výške 12,86%. Vzhľadom na uvedené skutočnosti exekučný súd dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania (povinného) na plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom, a preto podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len

„Exekučný poriadok“) v spojení s § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZRK“) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. V odvolaní uviedol, že namiesto toho, aby súd vo veci aplikoval príslušné zákonné ustanovenie (§ 53 ods. 6 OZ), vec posudzoval podľa neurčitého právneho pojmu, akým dobré mravy sú. Ust. § 53 ods. 6 OZ je pritom lex specialis vo vzťahu k ust. § 39 OZ, a teda malo byť použité aj na princípe aplikačnej prednosti. Ďalej namietal, že súd sa odvoláva na priemernú úrokovú sadzbu bánk pre spotrebiteľské úvery v mesiaci október 2011. Neuvádza však zároveň informáciu o úrokových sadzbách poskytovaných nebankovými subjektami v danom období, ktoré z hľadiska určenia obvyklej odplaty je podstatná. Ďalej uviedol, že z napadnutého uznesenia je nezistiteľné, prečo by celá suma odplaty mala byť v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal tiež na skutočnosť, že v čase uzavretia Zmluvy nebola stanovená maximálna výška RPMN ani presná hranica maximálnej výšky odplaty. Pokiaľ súd dospel k záveru, že odplata dohodnutá v Zmluve je neprimerane vysoká, potom mal určiť, aká časť zmluvnej odplaty zodpovedá akceptovateľnej výške odplaty. Oprávnený tiež poukázal na to, že peňažné plnenie je deliteľným plnením, a preto, ak by aj úvahy súdu ohľadne úrokov boli opodstatnené, exekučný súd mal žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť len v určitej časti úrokov. Podľa oprávneného súd napadnutým uznesením zavádza z právneho a skutkového hľadiska neprijateľný stav, kedy povinný napriek dlhodobému porušovaniu svojich záväzkov nemusí zaplatiť oprávnenému ani len celú istinu úveru, žiadny úrok, žiadne sankcie za omeškanie, ani zákonom stanovený úrok z omeškania. Zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia tak došlo k odňatiu vlastníckeho práva k peňažným prostriedkom minimálne vo výške neuhradenej istiny úveru, k porušeniu práva na súdnu ochranu, súčasťou ktorého je aj o.i. právo na riadne, presvedčivé a náležité zdôvodnenie súdneho rozhodnutia. Oprávnený preto navrhol napadnuté uznesenie exekučného súdu zrušiť v celom rozsahu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Súčasne si oprávnený uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 128,30 Eur vrátane DPH z titulu vzniknutých trov právneho zastúpenia splnomocnenou zástupkyňou.

Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) po preskúmaní veci v medziach a rozsahu daných odvolaním podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Oprávnený sa v tomto konaní začatom na jeho návrh doručený súdnemu exekútorovi dňa 30. septembra 2013 domáha vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky 2 006,32 Eur (60 442,40 Sk), zmluvnej pokuty vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 2,525% ročne zo sumy 64,72 Eur od 27. júla 2012 do zaplatenia, zo sumy 64,72 Eur od 27. augusta 2012 do zaplatenia, zo sumy 64,72 Eur od 27. septembra 2012 do zaplatenia, zo sumy 64,72 Eur od 27. októbra 2012 do zaplatenia, zo sumy 1 747,44 Eur od 05. novembra 2012 do zaplatenia tak, že ak zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1 140,- Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je povinný platiť oprávnenému iba úrok z omeškania 8,75% ročne zo sumy 2 006,32 Eur do zaplatenia, trovy konania 49,79 Eur, trovy právneho zastúpenia 356,13 Eur a kolková známka 16,50 Eur na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina sp. zn. RK-PC-1083/13 EK zo dňa 22. apríla 2013, ktorý oprávnený predložil s vyznačenou doložkou právoplatnosti 25. júna 2013 a vykonateľnosti 29. júna 2009. Pohľadávka oprávneného vznikla zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi oprávneným a povinným dňa 14. októbra 2011.

Podľa § 44 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku (1) exekútor, ktorému mu bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. (2) Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. *) Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa §

41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 45 ods. 1 písm. b), c) a ods. 2 ZRK súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov (§ 45 Exekučného poriadku) na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konania aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b) alebo c).

Odvolačný súd preskúmať správnosť napadnutého rozhodnutia výlučne z hľadiska dôvodov uvedených v odvolaní.

Z cit. ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že súd má skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Prvostupňový súd je predovšetkým povinný skúmať, či exekučný titul, na základe ktorého má byť vedená exekúcia, je spôsobilým exekučným titulom, pričom súd môže v tomto rozsahu skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania (na návrh ale aj bez návrhu) a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie adekvátne procesne zareagovať. Najvyšší súd SR v Rozsudku z 27.01.2007, sp. zn. 3Cdo/164/1996, publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R/58/1997 uviedol, že súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. Okresný súd ako exekučný súd teda neprekročil svoju právomoc, keď v rámci posudzovania podmienok materiálnej a formálnej vykonateľnosti exekučného titulu vydaného v spotrebiteľskej veci skúmal, či exekučný titul nezaväzuje povinného na plnenie objektívne nemožné, právom nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Odvolaniu oprávneného z tohto odvolacieho dôvodu preto nebolo možné vyhovieť.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého uznesenia exekučného súdu dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Exekučný súd posudzoval úrokovú mieru dohodnutú medzi účastníkmi v Zmluve o revolvingovom úvere, pričom dospel k záveru, že podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto možno vyvodiť neplatnosť takéhoto dojednania pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Exekučný súd má v kompetencii posúdiť len exekučný titul v zmysle § 44 Exekučného poriadku. Ak dospeje k záveru, že oprávnený predložil exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok, je jeho úlohou preskúmať aj to, či rozhodcovským rozsudkom bol účastník rozhodcovského konania zaviazaný na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Len v prípade, že exekučný súd zistí, že plnenie priznané exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom je plnením v zmysle § 45 ods. 1 písm. c) ZRK, môže návrh exekútora na vydanie poverenia zamietnuť. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 11/2010, v ktorom uviedol, že „preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom možné iba v zmysle § 45 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. (rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie, nie však na to, či spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku. Nie každá skutočnosť, ktorá je hodnotená ako neprijateľná podmienka, teda spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. Rozhodujúcim je, či plnenie odporuje alebo neodporuje dobrým mravom; len tento zákonný dôvod umožňuje zastaviť exekučné konanie“. Úlohou exekučného súdu je tak posúdiť rozhodcovský rozsudok z hľadiska vo výroku priznaného plnenia a v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti považoval za právne relevantné a ako ich právne posúdil, pričom má dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Dôvody napadnutého uznesenia exekučného súdu však nekorešponujú s výrokmi rozhodcovského rozsudku. Prvostupňový súd zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1, 2

ZRK odôvodnil len vo vzťahu k zmluvne dohodnutému úroku z omeškania a nie vo vzťahu k výroku rozhodcovského rozsudku. Z uvedeného vyplýva, že exekučný súd v rozpore s § 45 ods. 1 písm. c) ZKR neposudzoval, či výrok rozhodcovského rozsudku priznáva plnenie, ktoré je nedovolené, nemožné alebo vykazuje rozpor s dobrými mravmi. Je preto výsledkom nesprávneho právneho posúdenia, keď exekučný súd neposudzoval plnenie priznané výrokmi rozhodcovského rozsudku a napriek tomu uzavrel, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušil a podľa § 221 ods.2 O.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.